



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1483/2020
08.07.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Божицара Вујичића, председника већа, Весне Субић, Јелице Бојанић Керкез, Зоране Делибашић и Гордане Комненић, чланова већа, у правној ствари тужилаца АА из ..., ББ из ..., ВВ из ..., ГГ из ... и ДД из ..., чији је пуномоћник Јасмина Михајиловић, адвокат из ..., против туженог „Горење апарати за домаћинство“ д.о.о. Ваљево, чији је пуномоћник Веран Панић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3021/2019 од 11.12.2019. године, у седници одржаној дана 08.07.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3021/2019 од 11.12.2019. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3021/2019 од 11.12.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеву П1 114/2019 од 13.09.2019. године, ставом првим изреке, утврђено је да је тужба тужиоца АА повучена у делу којим је тражено да тужени на име мање исплаћене зараде (накнаде за сталност) за месец март 2016. године, исплати тужиоцу износ од 966,90 динара, са законском затезном каматом почев од 01.05.2016. године до исплате. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца АА из ... у делу којим је тужилац тражио да му тужени на име мање исплаћене зараде (накнаде за сталност) за месец март 2016. године до децембра 2018. године, исплати износ од 13.536,58 динара, са законском затезном каматом на појединачне износе од доспелости до исплате. Ставом трећим изреке, утврђено је да је повучена тужба тужиље ББ из ..., у делу којим је тражено да тужени на име мање исплаћене зараде (накнаде за сталност) за месец март 2016. године, исплати износ од 161,15 динара, са законском затезном каматом од 01.05.2016. године до исплате. Ставом четвртим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиље ББ из ... и обавезан је тужени да тужиљи на име мање исплаћене зараде (накнаде за сталности) за период од априла 2016. године до децембра 2018. године исплати износ од 11.280,50 динара, са законском затезном каматом на појединачне месечне износе од доспелости до исплате, као што је ближе назначено овим ставом изреке. Ставом петим изреке, утврђено је да је повучена тужба тужиље ВВ из ..., у делу којим је тражено да јој тужени на име мање

исплаћене зараде (накнаде за сталност) за месец март 2016. године исплати износ од 161,15 динара, са законском затезном каматом од 01.05.2016. године до исплате, као што је ближе назначено овим ставом изреке. Ставом шестим изреке, усвојен је тужбени захтев ВВ из ..., којим је тражено да тужени исплати на име мање исплаћене зараде (накнаде за сталност) за период од априла 2016. године до децембра 2018. године, износ од 13.536,62 динара, са законском затезном каматом на појединачне месечне износе, као што је ближе наведено овим ставом изреке. Ставом седмим изреке, утврђено је да је повучена тужба тужиље ГГ из ..., у делу којим је тражено да тужени на име мање исплаћене зараде (накнаде за сталност) за месец јун 2017. године, исплати тужиљи износ од 161,15 динара, са законском затезном каматом од 01.08.2017. године, за месец октобар 2017. године, износ од 161,15 динара, са законском затезном каматом од 01.12.2017. године, за месец новембар 2017. године, износ од 161,15 са законском затезном каматом почев од 01.01.2018. године и за месец децембар 2017. године износ од 161,15 динара од 01.02.2018. године до исплате. Ставом осмим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиље ГГ из ... и обавезан је тужени да тужиоцу на име мање исплаћене зараде (накнаде за сталност) за период од маја 2016. године до децембра 2018. године, исплати износ од 11.280,50 динара, са законском затезном каматом на појединачне месечне износе од доспелости до исплате. Ставом деветим изреке, утврђено је да је тужба тужиоца ДД из ... повучена у делу којим је тражено да тужени на име мање исплаћене зараде (накнаде за сталност) за месец март 2016. године, исплати износ од 161,15 динара, са законском затезном каматом од 01.05.2016. године до исплате. Ставом десетим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца ДД из ..., којим је тражено да се тужени обавезе да тужиоцу на име мање исплаћене зараде (накнаде за сталност) за период од априла 2016. године до децембра 2018. године, исплати износ од 12.569,70 динара, са законском затезном каматом на појединачне месечне износе, ближе назначене овим ставом изреке. Ставом једанаестим изреке, обавезан је тужени да тужиоцима накнади трошкове поступка у износу од 124.768,00 динара, са законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3021/2019 од 11.12.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Ваљеву П1 114/2019 од 13.09.2019. године, у ставу другом, четвртном, шестом, осмом и десетом изреке. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу једанаестом изреке пресуде Основног суда у Ваљеву П1 114/2019 од 13.09.2019. године, у делу којим је одлучено о законској затезној камати на трошкове парничног поступка и обавезан је тужени да тужиоцима на досуђени износ трошкова поступка у од 124.768,00 динара, исплати законску затезну камату, од извршности до исплате, док је у преосталом делу, за период од 13.09.2019. године до извршности, одбијен као неоснован захтев за исплату законске затезне камате на досуђени износ трошкова поступка. Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену, тужени је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. ЗПП.

Применом члана 404. став 1. наведеног Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ бр. 72/11...87/20), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити

правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом одлучено је о праву тужилаца на исплату посебног примања (накнаде за сталност) којим се подстиче радна мотивација запослених у циљу постизања повољнијих резултата пословања послодавца, а што је прописано Правилником о раду као општим актом туженог. Имајући у виду да одлука у предметима са тужбеним захтевом као у овој правној ствари зависи од утврђеног чињеничног стања, то Врховни касациони суд налази да у конкретном случају сходно члану 404. став 1. ЗПП, нису испуњени услови за одлучивање о ревизији туженог, ради новог тумачења права, разматрања правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни ради уједначавања судске праксе, на основу чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној стави, поднета је 06.05.2019. године. Вредност предмета спора највишег побијаног дела правноснажне пресуде је 13.536,62 динара, што према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе (1 евро= 117,9726 динара), представља противвредност 114,74 евра.

У овом имовинскоправном спору, тужбени захтеви се односе на новчано потраживање при чему тужиоци нису јединствени супарничари у смислу члана 210. ЗПП, те се вредност појединачних тужбених захтева на основу аналогне примене члана 30. става 2. ЗПП не сабира. Како највиша вредност предмета спора који се побија ревизијом не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни касациони суд је установио да је ревизија недозвољена.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору, који се односи на новчано потраживање, у коме вредност побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност од 40.000 евра, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија туженог недозвољена, применом одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Божидар Вујичић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић